

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1227/2494

อัยการตราดโจทก์ นางจต มหาโสม ที่ 1, นายจิ้ง ผาซลา ที่ 2, นางกี ผาซลา ที่ 3 , นายสงกรานต์ชนรกุล

ย่อ / หลักกฎหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันอันขัดต่อบทแห่ง พ.ร.บ.การพนันเป็นเพียงสิ่งที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจให้รับก็ได้ ไม่รับก็ได้ ตามพ.ร.บ.การพนัน 2478 มาตรา 10 วรรค 2 และ ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา 27 (2) เมื่อศาลอุทธรณ์ได้ใช้ดุลยพินิจว่าไม่ควรรับปัญหาที่ว่าควรรับของกลางดังกล่าวหรือไม่ จึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อคดีต้องห้ามไม่ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงแล้ว โจทก์จะฎีกาขอให้รับไม่ได้โจทก์ฟ้องหาว่าจำเลยเล่นไพ่ผ่องไทยพนันกันเกินเวลาในใบอนุญาตที่ได้รับไป ๓๐ นาที ศาลจังหวัดพิพากษาลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.การพนัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๔๘๕ มาตรา ๔ ฯลฯ กับให้รับไพ่ไทย ไม่เข้าไพ่ อับสังกะสี เสือกก ตะเกียง เจ้าพายุ ธนบัตร ของกลาง อันเป็นเครื่องมือที่ใช้เฉพาะในการเล่นและทรัพย์สินพนันจับได้ในวงเล่นพนันเป็นของกลาง นางจตจำเลยอุทธรณ์ว่า เสือกก ๑ ผืนกับตะเกียงเจ้าพายุ ๑ ดวง เป็นของใช้ประจำบ้านไม่ควรรับ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า เสือกและตะเกียง ๒ สิ่งนี้ไม่เป็นอันควรรับ พิพากษาแก้ให้คืนของกลาง ๒ สิ่งนี้ให้จำเลย โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันอันขัดต่อบทแห่ง พ.ร.บ.การพนันนั้นเป็นเพียงสิ่งที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจ ให้รับก็ได้ ไม่รับก็ได้ ตามความใน พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.๒๔๗๘ มาตรา ๑๐ วรรค ๒ และ ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๒๗ (๒) เสือกและตะเกียงของกลางรายนี้ ศาลอุทธรณ์ได้ใช้ดุลยพินิจว่า ไม่ควรรับ และพิพากษาไม่รับ ฉะนั้นปัญหาที่ว่าควรรับหรือไม่ จึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริง คดีนี้เป็นคดีต้องห้ามตามกฎหมายไม่ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงพิพากษายืน โดยให้ยกฎีกาโจทก์เสีย ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1227/2494อัยการตราดโจทก์นางจต มหาโสม ที่ 1, นายจิ้ง ผาซลา ที่ 2, นางกี ผาซลา ที่ 3 , นายสงกรานต์ชนรกุล

คำพิพากษา

ที่ 4, นายมา ศรีเจริญ ที่ 5,นายออง ชัชนิน ที่ 6จำเลย พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 ม. 10 กฎหมายลักษณะอาญา ม. 27 ป.วิ.อ. ม. 220เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันอันขัดต่อบทแห่ง พ.ร.บ.การพนันเป็นเพียงสิ่งที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจให้รับก็ได้ ไม่รับก็ได้ ตามพ.ร.บ.การพนัน 2478 มาตรา 10 วรรค 2 และ ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา 27 (2) เมื่อศาลอุทธรณ์ได้ใช้ดุลยพินิจว่าไม่ควรรับปัญหาที่ว่าควรรับของกลางดังกล่าวหรือไม่ จึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อคดีต้องห้ามไม่ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงแล้ว โจทก์จะฎีกาขอให้รับไม่ได้โจทก์ฟ้องหาว่าจำเลยเล่นไพ่ผ่องไทยพนันกันเกินเวลาในใบอนุญาตที่ได้รับไป ๓๐ นาที ศาลจังหวัดพิพากษาลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.การพนัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๔๘๕ มาตรา ๔ ฯลฯ กับให้รับไพ่ไทย ไม่เข้าไพ่ อับสังกะสี เสือกก ตะเกียง เจ้าพายุ ธนบัตร ของกลาง อันเป็นเครื่องมือที่ใช้เฉพาะในการเล่นและทรัพย์สินพนันจับได้ในวงเล่นพนันเป็นของกลาง นางจตจำเลยอุทธรณ์ว่า เสือกก ๑ ผืนกับตะเกียงเจ้าพายุ ๑ ดวง เป็นของใช้ประจำบ้านไม่ควรรับ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า เสือกและตะเกียง ๒ สิ่งนี้ไม่เป็นอันควรรับ พิพากษาแก้ให้คืนของกลาง ๒ สิ่งนี้ให้จำเลย โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันอันขัดต่อบทแห่ง พ.ร.บ.การพนันนั้น เป็นเพียงสิ่งที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจ ให้รับก็ได้

ไม่รับก็ได้ ตามความใน พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.๒๔๗๘ มาตรา ๑๐ วรรค ๒ และ ก.ม.ลักษณะอาญา มาตรา ๒๗ (๒) เสื่อและตะเกียงของกลางรายนี้ ศาลอุทธรณ์ได้ใช้ดุลยพินิจว่า ไม่ควรริบ และ พิพากษาไม่ริบ ฉะนั้นปัญหาที่ว่าควรริบหรือไม่ จึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริง คดีนี้เป็นคดีต้องห้าม ตามกฎหมายไม่ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงพิพากษายืน โดยให้ยกฎีกาโจทก์เสีย(มนูกิจวิมล อรรถ-นาถปรีชา-ดุลยทัศน์ชนาณัติ)ศาลจังหวัดตราด - นายสุธี ชอบธรรมศาลอุทธรณ์ - นายกริต สารสาสแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีศาลฎีกาหมายเลขคดีศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่าจำเลยเล่น ไฟผ่องไทยพนันกันเกินเวลาในใบอนุญาตที่ได้รับไป ๓๐ นาที ศาลจังหวัดพิพากษาลงโทษจำเลย ตาม พ.ร.บ.การพนัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๔๘๕ มาตรา ๔ ๓๓ กับให้ริบไฟไทย ไม่เขียนไฟ อับสังกะสี เสื่อกก ตะเกียง เจ้าพายุ ธนบัตร ของกลาง อันเป็นเครื่องมือที่ใช้เฉพาะในการเล่นและทรัพย์สิน พนันจับได้ในวงเล่นพนันเป็นของกลาง นางจตจำเลยอุทธรณ์ว่า เสื่อกก ๑ ผืนกับตะเกียงเจ้าพายุ ๑ ดวง เป็นของใช้ประจำบ้านไม่ควรริบ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า เสื่อและตะเกียง ๒ สิ่งนี้ไม่เป็นอันควรริบ พิพากษาแก้ให้คืนของกลาง ๒ สิ่งนี้ให้จำเลย โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันอันขัดต่อบทแห่ง พ.ร.บ.การพนันนั้น เป็นเพียงสิ่งที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจ ให้รับก็ได้ ไม่รับก็ได้ ตามความใน พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.๒๔๗๘ มาตรา ๑๐ วรรค ๒ และ ก.ม.ลักษณะอาญา มาตรา ๒๗ (๒) เสื่อและตะเกียงของกลางรายนี้ ศาลอุทธรณ์ได้ใช้ดุลยพินิจว่า ไม่ควรริบ และ พิพากษาไม่ริบ ฉะนั้นปัญหาที่ว่าควรริบหรือไม่ จึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริง คดีนี้เป็นคดีต้องห้าม ตามกฎหมายไม่ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงพิพากษายืน โดยให้ยกฎีกาโจทก์เสีย

องค์คณะ

มนูกิจวิมลอรรรถ · นาถปรีชา · ดุลยทัศน์ชนาณัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1227/2494>